

Sag C-338/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

22. juli 2020

Forelæggende ret:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polen)

Afgørelse af:

7. juli 2020

Part i sagen, der blev idømt den straf, hvis fuldbyrdelse udgør hovedsagens genstand:

D.P.

[Udelades]

AFGØRELSE

Den 7. juli 2020

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sekcja Wykonania Orzeczeń V Wydziału Karnego (retten i første instans i Łódź, straffesagsafdelingens fuldbyrdelsessektion V, Polen) har

[Udelades][sammensætning]

efter en påkendelse i et retsmøde den 7. juli 2020

af sagen **D. P.**

anlagt af Centraal Justitieel Incassobureau

om fuldbyrdelse af en afgørelse om pålæggelse af bødestraf

i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) [udelades] [henvisning til EUT] og artikel 15 § 2, i kodeks karny wykonawczy (lov om straffuldbyrdelse)

besluttet

- I. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten:

Indebærer forkyndelse af en afgørelse om bødestraf uden oversættelse til et sprog som adressaten forstår, at fuldbyrdelsesstatens myndighed har ret til at afvise at håndhæve denne afgørelse i henhold til gennemførelsesbestemmelserne i artikel 20, stk. 3, i rammeafgørelse 2005/214/RIA på grund af krænkelse af retten til en retfærdig rettergang?

- II. [Udelades][processuelle henvisninger][Org. s. 1]

Begrundelse

1. EU-retten

- 1.1.** I henhold til artikel 6, stk. 1, traktaten om Den Europæiske Union [udelades] [henvisninger til EUT] anerkender Unionen de rettigheder, friheder og principper, der findes i chartret om grundlæggende rettigheder [...], der har samme juridiske værdi som traktaterne. Chartrets bestemmelser udvider ikke på nogen måde Unionens beføjelser som fastsat i traktaterne. Rettighederne, frihederne og principperne i chartret skal fortolkes i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i chartrets afsnit VII vedrørende fortolkning og anvendelse af chartret og under behørigt hensyn til de forklaringer, der henvises til i chartret, og som anfører kilderne til disse bestemmelser. Det fremgår af [artikel] 6, stk. 3, TEUF, at de grundlæggende rettigheder, som de er garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, udgør generelle principper i EU-retten.
- 1.2** Det fremgår af 5. betragtning til Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe (herefter »rammeafgørelse«), at rammeafgørelsen respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI.
- 1.3** Det fremgår af [artikel] 3 i rammeafgørelsen, at rammeafgørelsen ikke indebærer nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper som omhandlet i artikel 6 i traktaten.
- 1.4** Det fremgår af [artikel] 20, stk. 3, i rammeafgørelsen, at hvis attesten modtaget fra en stat giver anledning til at formode, at der er sket en krænkelse af grundlæggende rettigheder eller grundlæggende retsprincipper som fastsat i traktatens artikel 6, kan en medlemsstat afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen.

2. Polsk ret [org. s. 2]

- 2.1 Det fremgår af artikel 611ff § 1, i kodeks postępowania karnego (herefter »strafferetsplejeloven«), at såfremt en af EU-medlemsstaterne (»udstedelsesstaten« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i bestemmelserne i dette kapitel), anmoder om fuldbyrdelse af en endelig afgørelse om bødestraf, har den ret i første instans, i hvis retskreds gerningsmanden har formue, oppebærer indtægt eller har sædvanligt eller midlertidigt ophold, kompetence til at behandle sagen. I dette kapitel forstås »bødestraf« som gerningsmandens forpligtelse til at betale det i afgørelsen anførte.
- 2.2 Det fremgår af strafferetsplejelovens artikel 611fg § 1, at polske domstole kan afslå at fuldbyrde en afgørelse, såfremt den person, som afgørelsen vedrører, ikke er blevet behørigt oplyst om muligheden for og retten til at anfægte afgørelsen [.]

3. Nederlandske ret

- 3.1 Centraal Justitieel Incassobureau (det centrale inkassokontor, Nederlandene) er en del af det nederlandske justitsministerium, der står for inddrivelse af mange forskellige slags bøder, for eksempel trafikbøder og bødeforelæg for overtrædelser begået på Kongeriget Nederlandenes territorium ¹.
- 3.2 Man kan klage over en bøde udstedt af Centraal Justitieel Incassobureau ved at anke den til anklagemyndigheden i L. inden for 6 uger.

4. De faktiske omstændigheder

- 4.1 Ved afgørelse af den 22. juli 2019 blev D. P. pålagt en bøde på 210 EUR i henhold til artikel 2 i den nederlandske lov om administrative bestemmelser for overtrædelse af visse bestemmelser i færdselsloven for en overtrædelse af 11. juli 2019, hvor han førte et køretøj, hvis to dæk ikke opfyldte profilkravene. Afgørelsen fik retskraft fra den 2. september 2018.

5. Tvisten i hovedsagen

- 5.1 Den 21. januar 2020 modtog Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (retten i første instans i Łódź) en anmodning fra de nederlandske myndigheder om at fuldbyrde bødestrafen pålagt D. P. **[Org. s. 3]**
- 5.2 Denne domstol anmodede Centraal Justitieel Incassobureau om at oplyse, hvorvidt afgørelsen om pålæggelse af bødestraf var blevet forkyndt for den straffede person med en oversættelse til polsk.

¹ – Oplysninger, der fremgår af hjemmesiden: <https://www.cjib.nl/pl>.

- 5.3** Den nederlandske myndighed benægtede og oplyste, at afgørelsen var udarbejdet på hollandsk og indeholdt yderligere forklaringer på engelsk, fransk og tysk samt en henvisning til webstedet www.cjib.nl, hvor der var oplysninger på polsk.
- 5.4** Den straffede person var til stede under retsmødet den 9. juni 2020 og forklarede, at han i slutningen af november og begyndelsen af december 2019 havde modtaget en meddelelse fra Holland, som ikke var oversat til polsk. Han tilføjede, at han ikke var i stand til at tage stilling til det modtagne brev, fordi han ikke forstod dets indhold. Den straffede får en månedlig pension på ca. 1 000 PLN (svarende til 240 EUR).

6. Formaliteten vedrørende det præjudicielle spørgsmål

- 6.1 [Udelades][oplysninger vedrørende formaliteten og retten til appel i polsk ret]
- 6.2 Domstolens besvarelse af spørgsmålene, der er forelagt af den forelæggende ret, er afgørende for en korrekt fortolkning og anvendelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af rammeafgørelse 2005/214/RIA i den foreliggende sag.

7. Den forelæggende rets opfattelse af det præjudicielle spørgsmål

- 7.1** Det fremgår af 5. betragtning til Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA, at den respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særligt kapitel VI. Henvisning til [org. s. 4] respekten for grundlæggende rettigheder fremgår af artikel 3 i rammeafgørelsen, og artikel 20, stk. 3, giver en medlemsstat adgang til at afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen.
- 7.2** I Pupino-sagen ² fastslog Domstolen, at rammeafgørelsen skal fortolkes således, at de grundlæggende rettigheder respekteres, herunder navnlig retten til en retfærdig rettergang, som omhandlet i konventionens artikel 6, sådan som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fortolket den.
- 7.3** Opmærksomheden henledes på, at spørgsmålet om retfærdig behandling af sagen i den medlemsstat, hvor den afgørelse, som fremsendes med henblik på fuldbyrdelse i henhold til Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA, blev udstedt, er af grundlæggende betydning for beskyttelse af den straffede persons rettigheder. Sådan en afgørelse fremstår som endelig, og den myndighed, der fuldbyrder den, har ikke kompetence til at rette op på procedurefejl, der opstod i udstedelsesstaten.

² – Dom af 16.6.2005, Pupino (C-105/03, EU:C:2005:386, præmis 59).

- 7.4** Analysen af bestemmelserne vedrørende oversættelsesspørgsmålet indeholdt i de gældende EU-retsakter giver [udelades] imidlertid ikke et åbenlyst og utvetydigt svar på spørgsmålet om, hvorvidt den medlemsstat, der har truffet afgørelse om pålæggelse af en bødestraf er forpligtet til at forkynde den med en oversættelse til et for adressaten forståeligt sprog.
- 7.5** Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA indeholder ikke nogen bestemmelser, der direkte pålægger en forpligtelse til at forkynde en oversat afgørelse om en bødestraf for adressaten, dog skal det understreges, at den nævnte rammeafgørelse gælder fuldblydelse af endelige afgørelser udstedt i en anden medlemsstat. Den tidligere fase er reguleret af lovgivningen i den udstedende stat og blandt andet af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/413 (af 11. marts 2015) om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser ³.
- 7.6** Bortset fra bestemmelserne af teknisk karakter, der vedrører selve udvekslingen af data mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, inkluderer dette instrument også bestemmelser om garantier. Som anført i 25. betragtning overholder direktivet de grundlæggende rettigheder og principper [org. s. 5], som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, herunder respekt for retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger, retten til en retfærdig rettergang, princippet om uskyldsformodning og retten til et forsvar. Det følger af 15. betragtning, at medlemsstaterne bør kunne henvende sig til ejeren, indehaveren af køretøjet eller den person, der på anden måde er identificeret som mistænkt for at have begået den trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse for at oplyse vedkommende om gældende procedurer og juridiske følger i henhold til overtrædelsesmedlemsstatens ret. I 16. betragtning specificeres, at medlemsstaterne bør sørge for tilsvarende oversættelse i forbindelse med den informationskrivelse, der sendes af overtrædelsesmedlemsstaten i henhold Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ⁴.
- 7.7** Det fremgår af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2015/413/EU, at i tilfælde af, at overtrædelsesmedlemsstaten beslutter at iværksætte en opfølgning på trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, underretter den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning ejeren, indehaveren af køretøjet eller den person, der på anden måde er identificeret som mistænkt for at have begået den trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse, derom. Disse oplysninger skal i overensstemmelse med national lovgivning omfatte de juridiske følger af overtrædelsen på overtrædelsesmedlemsstatens område i henhold til denne medlemsstats lovgivning. Overtrædelsesmedlemsstaten angiver endvidere alle relevante oplysninger, navnlig arten af den

³ – [EUT L 68, 2015, herefter »direktiv 2015/413/EU«].

⁴ – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU [af 20.10.2010] om retten til tolke- og oversættelsesbistand i straffesager [EFT, 2010, L. 280, herefter »direktiv 2010/64/EU«].

trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse, sted, dato og tidspunkt for overtrædelsen, titlen på de tekster i den nationale lovgivning, som overtrædelsen vedrører, og sanktionen samt, hvis det er relevant, oplysninger om den anordning, der er anvendt til at afsløre overtrædelsen. Til dette formål kan overtrædelsesmedlemsstaten anvende modellen i bilag II.

- 7.8** Endvidere fremgår det direkte af artikel 5, stk. 3, at hvis overtrædelsesmedlemsstaten beslutter at iværksætte en opfølgning [**org. s. 6**] på trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, sender den, for at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder, informationskrivelsen på registreringsdokumentets sprog, hvis det er oplyst, eller på et af registreringsmedlemsstatens officielle sprog.
- 7.9** Som det fremgår af ovennævnte bestemmelser, er der i tilfælde af lovovertrædelser, der falder inden for direktivets anvendelsesområde, en pligt til at oversætte informationskrivelser om, at der iværksættes en opfølgning til registreringsdokumenternes sprog dvs. et sprog, som adressaten forstår. Forkyndelse af informationskrivelsen, der indeholder alle de nødvendige oplysninger om påstanden og klageproceduren, oversat til et sprog, der er forståeligt for adressaten, gør det muligt for ham effektivt at forsvare sig mod anklagerne. Medlemsstaternes myndigheders overholdelse af oplysningsforpligtelserne i direktiv 2015/413/EU spiller derfor en vigtig rolle som garant for overholdelsen af disse rettigheder.
- 7.10** På dette tidspunkt er det også nødvendigt at henvise til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/ EU af [20. oktober 2010]. Den nævnte ret til tolke- og oversættelsesbistand finder anvendelse på en person fra det tidspunkt, hvor den pågældende af de kompetente myndigheder i en medlemsstat ved officiel meddelelse eller på anden vis underrettes om, at den pågældende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil der falder endelig dom, hvilket betyder den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende har begået den strafbare handling, herunder i givet fald strafudmåling og afgørelse af en eventuel klage⁵.
- 7.11** I artikel 1, stk. 3, i den deklaratoriske del af direktiv 2010/64/EU, er der dog et forbehold for, at hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at andre myndigheder end en domstol med kompetence til at afgøre straffesager kan pålægge sanktioner for mindre lovovertrædelser, og pålæggelse af sanktioner kan appelleres til en sådan domstol, finder dette direktiv kun anvendelse på retssager ved den pågældende domstol efter en sådan appel. Som det umiddelbart ser ud til, bliver medlemsstaterne fritaget for forpligtelsen til at oversætte dokumenter forud for retssagen i mindre alvorlige sager, hvor afgørelsen ikke er truffet af en domstol, hvilket også synes at være bekræftet af 16. betragtning til direktivet. Som det fremgår af ovennævnte bestemmelse, opstår oversættelsesforpligtelsen [**org.**

⁵ – [Jf.] direktivets artikel 1, stk. 2.

s. 7] derfor kun i sager, hvor afgørelse truffet af andre myndigheder end en domstol påklages til en domstol.

7.12 På trods af et sådant forbehold som i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2010/64/EU, bør det ikke glemmes, at direktivet kun fastsætter minimumsregler. På den anden side har medlemsstaterne muligheden for at kunne give rettighederne i dette direktiv et højere beskyttelsesniveau. Endvidere stiller det udtrykkeligt forbehold om, at det førnævnte beskyttelsesniveau aldrig bør komme under det standarder, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention eller i chartret, således som fortolket i Menneskerettighedsdomstolens⁶ eller EU-Domstolens praksis. Desuden bør bestemmelserne i dette direktiv, som svarer til de rettigheder, der garanteres ved den europæiske menneskerettighedskonvention og ved chartret, fortolkes og gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder som fortolket i relevant retspraksis ved det to ovennævnte domstole⁷.

7.13 I denne sammenhæng er det værd at nævne, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis vedrørende EMRK's artikel 6, stk. 1, giver en vis vejledning i denne forbindelse, og Domstolen [udelades] har også haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet vedrørende oversættelser. Som det fremgår af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen, er retten til at få oversat en afgørelse og klagevejledning et af de væsentligste elementer for at sikre retten til en retfærdig rettergang⁸. Menneskerettighedsdomstolen har klart udtalt, at de rettigheder, der er garanteret i artikel 6 i EMRK, også finder anvendelse på mindre lovovertrædelser, herunder forseelser⁹. Domstolen har ligeledes fastslået, at der gælder en oversættelsespligt selv i sager vedrørende mindre lovovertrædelser i Sleutjes-dommen (C-278/16), men det skal herved bemærkes, at denne dom vedrørte en strafferetlig kendelse afsagt af en domstol¹⁰.

7.14 Efter den nationale rets opfattelse skal en forpligtelse til at oversætte afgørelsen om bødestraf, selv i tilfælde af mindre alvorlige lovovertrædelser, der er bindende for alle medlemsstater, afledes af den enkeltes ret til en retfærdig rettergang. En effektiv udøvelse af retten til et forsvar kræver forståelse af indholdet af påstandene og oplysninger om muligheden for og retten til at anfægte afgørelsen. Retten til et forsvar kan derfor ikke betragtes som sikret [org. s. 8] i en situation, hvor en afgørelse om pålæggelse af bødestraf forkyndes for den straffede person uden en oversættelse til et for ham forståeligt sprog, med en henvisning til en hjemmeside, hvor kun generelle oplysninger om klageproceduren vedrørende den pålagte bøde er tilgængelige. Ifølge den forelæggende ret afskærer manglen på en

⁶ – Herefter »Menneskerettighedsdomstolen« [...].

⁷ – 32. og 33. betragtning til direktiv 2010/64/EU.

⁸ – [Jf. bl.a. dom fra Menneskerettighedsdomstolen af 28.8.2018, 59868/08, Vizgirda v. Slovenien].

⁹ – Menneskerettighedsdomstolens dom af [21.3.1984], 8544/79, [Oztürk v. Tyskland].

¹⁰ – Dom [af 12.10.2017], EU:C:2017:757.

oversættelse af indholdet af påstanden og klagevejledningen muligheden for og retten til at anfægte afgørelsen, den straffede hans udøvelse af retten til et forsvar.

7.15 Dette problem er også blevet anerkendt af EU-lovgiver, for så vidt som direktiv 2015/413/EU, der blev vedtaget mange år efter rammeafgørelse 2005/214/RIA, indeholder en række garantibestemmelser, herunder bestemmelser, der indeholder en forpligtelse til at forkynde informationsskrivelser over for gerningsmænd, der har begået trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, oversat til et sprog, de forstår.

7.16 Som det følger af ovenstående argumentation, er den forelæggende ret af den opfattelse, at manglende forkyndelse af en afgørelse om bødestraf for den straffede samt en behørig klagevejledning på et sprog, som han forstår, forpligter fuldbyrdesstatens myndighed til at afslå at håndhæve denne afgørelse på grund af den omstændighed, at den blev udstedt i strid med den enkeltes ret til en retfærdig rettergang.

7.17 Den ovenfor nævnte tvivl begrundet det til Domstolen stillede præjudicielle spørgsmål.

7.18 [udelades]

7.19 [udelades] [processuelle betragtninger]

[udelades] [Org. s. 9]